

Rugbyfestival groot feest

Na twee jaar afwezigheid kon er weer gesport en gefeest worden op het Amelander Beachrugby Festival. Liefst 132 rugbyteams lieten deze mogelijkheid niet onbenut.

JULIAN ATEMA

Drie toeristen keken verbouwereerd naar de enorme fietsenmassa bij het strand. Het was mooi weer, maar zoveel mensen die een dagje naar het strand gingen? Ze snaptten er niets van. Toen ze boven aan de strandopgang stonden, konden ze hun ogen niet geloven. Er waren geen ligbedden, er lagen geen handdoeken op de grond, zelfs de zandkastelen ontbraken. Wel stonden er rugbyers het zand van hun lichaam te wassen bij de zee. Het strand bestond uit zeventien speelvelden met in totaal honderden deelnemers.

De drie keerden maar weer om, zochten een andere plek op het eiland. Het was bij tijd en wijle dan ook zoeken waar het speelveld precies ophield, het zand bedekte de rood-witte linten die als lijnen fungeerden. Er waren heel mooie rugbyshirts te zien, versierd met bloemen, felle kleuren en vreemde patronen. Een gezellig gezicht, maar in het veld ging het er fel aan toe. De sporters hadden allemaal hetzelfde doel: de tegenstander afstoppen. Er werd gebeukt en getackeld door de 132 rugbyteams die zich ingeschreven hadden.

„Van alle teams die er in Nederland zijn, is 80 procent hier te vinden. Daarnaast hebben we ook nog

Het gaat er bij vlagen ruig aan toe tijdens het rugbyweekend op het strand van Ameland. FOTO JAN SPOELSTRA

Belgische en Duitse deelnemers”, vertelde organisator Dennis Bus (38) trots. Zijn vader organiseerde in 1999 de eerste editie van het toernooi. Nu stond nummer 21 op het programma. „Door corona kon het twee keer niet doorgaan, maar we zijn er gelukkig weer.”

Ondertussen keek Bus geïnteresseerd naar het hoofdveld, waar veertien mannen op blote voeten vochten voor elke centimeter in het zand. Zelf rugbyt hij bij Waterland in Purmerend, maar dit toernooi liet hij bewust aan zich voorbijgaan. „Vroeger heb ik altijd meegedaan, maar de laatste jaren doe ik dat niet meer. Dat wordt me iets te gek. Dit is zo zwaar, het is niet te vergelijken met een wedstrijd op een normaal veld.”

‘Dit is zo zwaar, niet te vergelijken met een wedstrijd op normaal veld’

De spelregels en de bal zijn gelijk, maar dat zijn meteen de enige overeenkomsten. Een kleiner veld, zand in plaats van gras en zeven in plaats van vijftien spelers. „In totaal speelt elk team ongeveer tien wedstrijden, verspreid over de zaterdag en zondag”, legde Bus uit. „De meeste teams bestaan uit twintig man. Het lijkt een groot aantal, maar dat is geen overbodige luxe. Een wedstrijd

van twaalf minuten is behoorlijk pittig.”

Jesse Koster (22) beaamde dat, toen hij uitgeput op een bankje zat bij te komen van zijn eerste wedstrijd. Hij speelt bij de Feenster Rugby Club uit Heerenveen, maar deed nu mee met een vriendenteam uit Leeuwarden. „Of ik dit leuker vind dan normaal rugby? Zeker niet.” Hij zucht en neemt een slok van zijn cola voordat hij verder praat. „Dit is een stuk zwaarder, al moet ik zeggen dat een kater ook niet echt helpt. Voor onze ploeg is feesten belangrijker dan presteren.”

Overdag werd er gestreden, met Hookers uit Hoek van Holland als winnaar bij de mannen en Blue Waves uit Hilversum bij de vrouwen. 's

Avonds werd er gedronken. Geen toeval dat de vakkenvullers in de supermarkt het hele weekend bezier waren om kratten bier in de schappen te zetten en dat de afwassers bij de horeca meer bierglazen binnenkregen dan normaal.

In de twee feesttenten op het strand was het na middernacht nog bomvol. Maar hoe klein de oogjes ook zijn de volgende ochtend, het had geen invloed op het fanatisme toen de spelers de bal in hun handen kregen. „Iedereen viert feest, maar de sport blijft het belangrijkste”, aldus Bus.

Koster dacht daar anders over, maar over één ding waren ze het eens: „Dit toernooi staat al in de agenda voor volgend jaar!”

Drukke in It Heidenskip inspireert topljeppers

EDWIN FISCHER

IT HEIDENSKIP Na vier matige wedstrijden wisten de beste fierljeppers van Friesland in een drukbezocht It Heidenskip eindelijk vermaak te bieden. Nard Brandsma won.

Fierljeppen is een simpele sport als het om resultaat gaat. De ljepper die het verste springt, wint de wedstrijd. Als dat met matige afstanden gebeurt, uiteraard gekeken naar de diverse recordafstanden, dan wordt al snel gesproken van falen.

In dat opzicht faalden de meeste Friese topklassers, de beste acht springers bij de mannen, tot zaterdag opzichtig. „It wie hielendal net

sa min, mar de ôfstannen wiene lang net goed genôch. Gelokkich ha wy it hjoed wat goed makke”, oordeelde Nard Brandsma.

Zijn conclusie was de enige juiste. De topljeppers deden na vier wedstrijden aanmodderen aan klantenbinding. Maar liefst drie springers noteerden een of meer 20 metersprongen. Brandsma sprong het verst. Met 20,43 meter pakte hij zijn eerste dagtitel.

Hij was daarmee de vijfde dagwinnaar van dit seizoen. „As wy as topers net goed springe, dan profitearje mannen as Minne Smit en Feike Stellingwerf. Omdat dizze mannen gelokkich stappen makke ha en no ek hast eltse wedstriid dikke 19 meters hjelje.”

Hij verwees daarmee naar de winnaars van de wedstrijden in IJlst en Burgum. Daarvoor hadden de broers Oane (Winsum) en Ysbrand (Buitenpost) Galama al een dagtitel gepakt. Maar steeds was de winnende afstand niet om blij van te worden.

Zaterdag dus wel. De 20,43 meter van Brandsma betekende dat hij met Freark Kramer het Friese seizoensrecord pakte. De laatste deed dat in de derde klasse, maar keert woensdag in Winsum terug in de topklasse. Hij heeft inmiddels een prima klassement opgebouwd en staat weer bij de beste acht springers.

Wel raakte Kramer het leidersshirt kwijt. Dat mag Oane Galama, die met 20,33 meter de wedstrijd op de fraaie splinternieuwe schansen

‘Ik bin Nard tankber, hy hat my in protte jild besparre’

van It Heidenskip openbrak, in de zesde ljepperij aantrekken. „Mar ik pak dy trui wol werom hear”, klonk een naar eigen zeggen balende Kramer strijdvaardig.

Hij zag een eveneens strijdvaardige Ysbrand Galama. „Ik wie senuwefich doe't ik op it fytske hjir hinne kaam. Ik seach al dy auto's al stean en wist fuortendaliks dat der in prot-

te minsken wiene te sjen. Ik hie safolle sin om te springen.”

Dat resulteerde in maar liefst drie sprongen over de 20 meter: 20,36, 20,27 en 20,31. Dat niet hij maar Nard Brandsma won, vond de Workumer prima. In een opwelling had hij speaker/commentator Johannes Haanstra ingefluisterd dat bij een overwinning iedere aanwezige op zijn bruiloftsfeest mocht komen. „Ik bin Nard tankber, hy hat my in protte jild besparre.”

Galama meldde verder dat het Frysk Ljeppers Boun hem desondanks niet dankbaar zal zijn. „Geke en ik trouwe op 1 juli, de dei foar de Twakamp. Der sille wol net safolle ljeppers fit by de Twakamp hjir yn It Heidenskip ferskine.”